YIL 4
75
22 Ocak 1979
FİYATI 350 KURUŞ

Gerçek

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

işçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır

İran Halkının Zaferi: Şah Gitti

● İRAN HALKI SOKAKLARDA BAYRAM YAPIYOR

16 Ocak 1979 tarihi İran halkının özgürlük mücadelesinde çok önemli bir dönüm noktasını simgeliyor. Cellad Şah bu tarihte İran'ı terketmek zorunda bırakıldı. Artık hapishane haline getirdiği İran'ı yönetemeyen Şah, kendi yönettiği bir uçaklı Kahire'ye gitmek üzere ülkeden ayrıldı. Bu ayrılış İran' ın ezilen halkı için, özgürlükten ve sosyal gelişmeden yana tüm insanlık için büyük bir bayramı, başta İran'ın egemen sınıfları olmak üzere emperyalizm ve tüm gerici güçler için ise bir matem gününü belirliyordu. Mısır'ın siyonizmle ve emperyalizmle işbirliği içindeki devlet başkanı Enver Sedat Kahire havaalanında Şah'ı karşılarken gerçek bir teessür içindeydi. Ama İran'da meydanları dolduran yığınlar ölenlerin boşuna ölmediklerinin bilincine bir daha erçekten büyük bir sevinci yaşıyorlardı.

İran halkının bu sevinci özgür bir yaşama bir adım daha yaklaşmaktan kaynaklanıyordu. Ama İran'lı egemenlerin ve arkasındaki emperyalizmin oyunu oynamaya hazırlandığı kozlar henüz tükenmemişti. Şu anda tezgahlamak istedikleri oyun «demokrat» görünümlü bir hükümetle kitlelerin mücadele azimlerini törpülemek, yığın hareketlerini yatıştırmak ve dizginleri tekrar ele almak şeklinde beliriyor. Bu iş için Ulusal Cephe'nin kitleler arasındaki saygınlığından yararlanma hesabı güdülüyor. Bilindiği gibi halen başbakan olan ve kabinesi Şah'ın İran' dan ayrıldığı gün güvenoyu alan Şahpur Bahtiyar Ulusal Cephe'nin bir üyesiydi. Gerek kişisel ikbal güdüleriyle, gerekse de İran'da «müessese nizamın» bir ölçünün ötesinde bozulmasını razı gelemeyecek sınıfsal kökeniyle Bahtiyar, Ulusal Cephe'den atılma pahasına başbakan olmayı kabul etmiştir. «Demokrat» görünümünü pekiştirmek amacıyla SAVAK'ın dağıtılacağını, sıkıyönetimin peyderpey kaldırılacağını, İsrail ve ırkçı Güney Afrika Cumhuriyetine petrol satılmayacağını ilan eden Bahtiyar, kendi kişisel amaçları İran halklarını tekrar despot bir yönetimin kıskaçları içine almak olmasa bile sadece ve sadece buna hizmet edecektir.

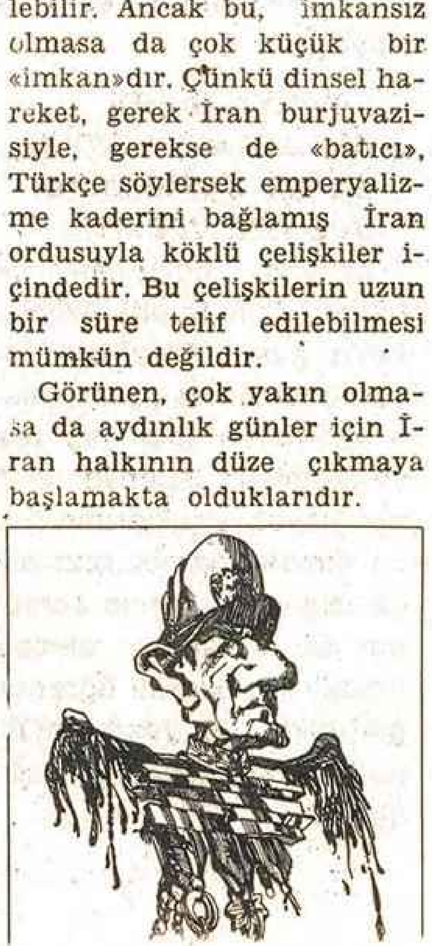
İran halkı da bunun farkındadır. Nitekim gerek Ulusal Cephe, gerek, İran işçi sınıfının önderi TUDEH, gerekse de dinsel kimliğiyle henüz özgürlük mücadelesinin sınıfsal köklerini göremeyen kitlelerin sempati ve bağlılığını kazanan Humeyni Bahtiyar hükümetini gayri meşru ilan etmişlerdir.

Bu hükümetin ardındaki güçlerin amaçlarını sağlayamayacağı bugünden belli olmuştur. Emperyalizmin bundan sonra deneyeceği tek alternatif bir cuntanın yönetime el koymasıdır.

Askeri cunta neye melhem olabilir? Eğer İran halkının Şah'a karşı gösterdiği birlik ve mücadele azmi yıpratılamazsa tüm kentlerde uygulanan ve yığınların üzerine acımasızca ateş açan askeri birliklerle askeri bir cunta arasında halka karşı şiddet uygulamada ne fark olabilir? Özgürlük için ölmeye hazır; kefen giyip meydanları dolduran kitleleri kim nasıl durdurabilir?

Yakın bir gelecekte emperyalizmin ve İran'lı egemenlerin deneyeceği bir yolda İran halkının özgürlük mücadelesindeki birliğini bozmaya çalışmak olacaktır. Bunu sağlamak için demokrasi ve sosyal gelişim özlemlerini «dinsel hareketin» dar sınırları içine hapsetmeye ve İranlı egemenlerle emperyalizmin temel çıkarlarını zedelememeye «ikna edilmiş» bir Humeyni alternatifi akla gelebilir. Ancak bu, imkansız olmasa da çok küçük bir «imkan»dır. Çünkü dinsel hareket, gerek İran burjuvazisiyle, gerekse de «batıcı», Türkçe söylersek emperyalizme kaderini bağlamış İran ordusuyla köklü çelişkiler içindedir. Bu çelişkilerin uzun bir süre telif edilebilmesi mümkün değildir.

Görünen, çok yakın olmasa da aydınlık günler için İran halkının düze çıkmaya başlamakta olduklarıdır.

gerçek durum

Şah'ın Sonu

Bir yıl önce İran'lı despot Rıza Pehlevi kendisini dünyanın en güçlü «liderlerinden» biri sanıyordu. Çok güçlü ve generalleri kendisine bir köpek kadar sadık bir orduya, dünyanın en zalim ve geniş gizli polis örgütü SAVAK'a sahipti. Petrol'den her yıl milyarlar kazanıyor, bu milyarları oluk oluk en modern silahları satın almak için harcıyordu.

Yeterli hazırlık bitirilince özellikle Basra körfezinde genişleme heveslerini tatmin edecekti Şah. Ve bu bölgede emperyalizmden bağımsızlaşmaya çalışan halklara karşı modern ordusunu çelik bir yumruk gibi kullanacaktı. Şah'ın başka hayalleri de vardı. 2000 yılında İran'ı dünyanın beş büyük gelişmiş sanayi ülkesinin seviyesine çıkaracağını iddia ediyordu. Sözün kısası Şah 2000 yılına kadar yaşayacağını ve bu süre içinde eski İran imparatorluğunu ihya edeceğine inanıyordu.

Ve İran halk direnişi bir yıl önce başladı. Önceleri Şah başta olmak üzere, bu muhalefeti pek ciddiye alan olmadı. Ama yığınlar aşağı yuvarlanan bir kar topu gibi büyüyor, büyüyor bir çığ haline geliyordu. Dünyanın en büyük petrol üreticilerinden olan İran, petrol işçilerinin grevi nedeniyle değil ihracat yapmak, gaz lambasında yakacak petrolü zor üretir hale geldi. Posta personeli, banka, sigorta, havaalanı çalışanları, tüm fabrikalar, tren makinistleri greve gidiyor ülke hayat felce uğruyordu.

Bu kitle direnişini ezmek için şiddet uygulamasında çare arandı. Genel Kurmay başkanı başbakan yapıldı. Sıkıyönetim ilan edildi. Sıkıyönetim kumandanları göstericilere acımasızca ateş açılacağını bildirdiler. Ertesi gün yüzbinlerce kişi ak kefenlere bürünmüş olarak sokakları dolduruyordu. Ölümden öteye gözü alınacak bir şey var mı? Böylesine kararlı bir halka hangi despot birşey yapabilirdi?

Nitekim yapamadı. Geçtiğimiz hafta bir daha dönmemek üzere yıkılmış imparatorluk hayallerine ağlaya ağlaya İran'dan ayrıldı Şah.

Tarih sahnesinden bir padişah, bir kıral, bir Şah daha siliniyordu. Ve Tarih baskı ve sömürü altında ezilen kitlelerin gücünün büyüklüğüne bir kere daha tanıklık ediyordu.

Tekeller ve Yardakçıları Vergi Ödememek İçin Direniyorlar

GERİCİ PARTİLER YENİ VERGİ TASARISINI PARLAMENTODAN GEÇİRTMEMEK İÇİN HER TÜRLÜ ENGELLEMEYİ YAPIYORLAR.

Hükümet bir yıldan beri vergi tasarılarıyla emekçileri oyalıyor ama hâlâ daha somut bir adım atılmış değil. Muhalefet ise, feryadı basıyor: «Bu yasaları çıkartmayız!» diye. Emekçiler, ne olacağını ve nereye varacağını merakla bekliyorlar.

Bütçenin vergi gelirlerinin yüzde 65'ini işçiler ve memurlar ödüyor. Asgarî ücretle çalışan bir işçinin ödediği aylık vergi 900, senelik vergi 11 bin lirayı bulurken, ayda yüzbinler kazananlar 250-300 lira vergi ödüyorlar. Çünkü onlar, kendi kazançlarını kendileri beyan ediyorlar. Kazançlarını saklıyorlar, zarar gösteriyorlar, vergi ödemekten kaçıyorlar. Buradan doğan bütçe açıklarını ise, hükümetler, emekçilere yüklemeye çalışıyor.

Son vergi yasa tasarılarında, işçilerin ve emekçilerin vergi yükü kalkmıyor. Getirilmek istenen hiç de bir «vergi reformu» değildir. Hatta, yasa tasarılarının bazı hükümleri, emekçilere yeni vergi yükü bile getirmektedir. Örneğin: Kazancı yılda 80 bin lirayı aşan bir işçi, eskisinden daha çok vergi ödemek zorunda kalacak.

Ancak, yasa tasarısının emekçilere, küçük de olsa bir yararı dokunuyor. Asgarî geçim indirimi yükseldiği için, düşük ücretliler bir miktar daha fazla para alabilecekler. Elbette bu çözüm değildir ve bu hayat pahalılığında emekçileri memnun etmez. Ancak, emekçiler lehine en küçük bir değişiklik bile patronları ve gerici partileri korkutmaya yetiyor. Asıl önemli olan da budur.

Vergi tasarılarının yasalaşması için demokratik güçler seslerini yükseltmeli, gerici partilerin engellemeleri ve oyunları boşa çıkartılmalıdır.

Halil Tunç Sendikacılığı Bırakıyor

Türk-İş'in Genel Kurulu yaklaşırken bir açıklama yapan Türk-İş Genel Başkanı Tunç, adaylığını koymayacağını söylemiştir. Türkiye'de Amerikan tipi sendikacılığın gelişmesi için her türlü fedakârlığı gösteren Tunç, daha önce ödüllendirilmiş ve senatör atanmıştı. Öyle görülüyor ki, Tunç artık patronlara sendika sahnesinde değil, sadece politika alanında hizmet etmek istiyor. Halil Tunç, yaptığı açıklamada ayrıca «gözünün arkada» kalmayacağını belirtmiştir. Demek ki sarı sendikacılığı Tunç kadar iyi yapabilecek elemanlar artık yetişkin duruma gelmiş.

SIKIYÖNETİMİN ÇARE OLMADIĞI ORTAYA ÇIKIYOR

FAŞİST SALDIRILAR SÜRÜYOR...

Demokrasi ve halk düşmanı komplocuların yönlendirdiği faşist saldırı ve provokasyon olayları karşısında sıkıyönetim ilan etmenin çare olmadığı gün geçtikçe anlaşılmaktadır. Faşist saldırılar her yerde sürmektedir. Yine yurtsever öğrencilere saldırılmakta, TÖB-DER'li öğretmenler öldürülmekte, faşist mihrakların demokrasiye kastedici emellerine ulaşmalarına sıkıyönetimi araç kılma yolunda provokasyonlar düzenlenmektedir.

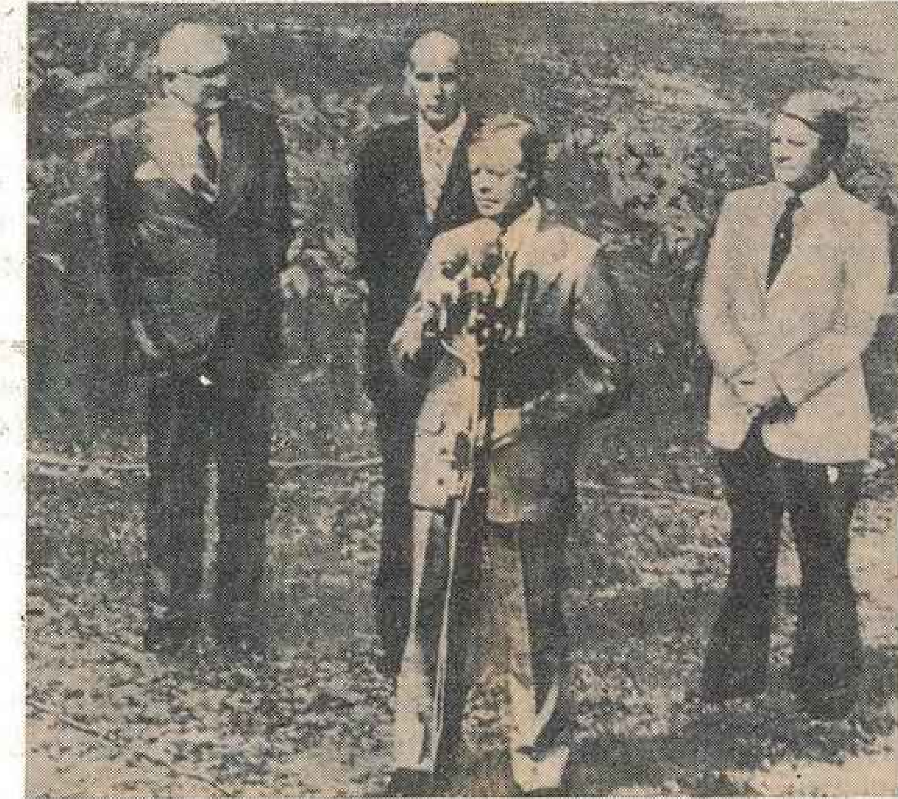
Bu arada sıkıyönetimi on üç il dışında kalan yerlere, özellikle Trabzon, Diyarbakır, İzmir ve Antalya'ya da yaymak için özel bir gayret sarfedilmektedir. Manavgat'ta küçük çapta bir Kahraman Maraş olayı yaratılmak istenmiş, olayın suçlularının ülkücü faşistler olduğu hemen ortaya çıkmıştır. Yine ülkücüler ve faşist milliyetçi hareket, özellikle Trabzon'da «olay» çıkartmak için ellerinden geleni geri koymamaktadırlar.

Bütün bunlar, sosyalistlerin teşhislerinde ne denli isabetli olduklarını bir kez daha gösteriyor. Demokrasi düşmanlarıyla mücadele demokrasiyi askıya almakla yürütülemez. Çünkü onlar zaten demokrasinin ortadan kaldırılması için çalışmaktadırlar. Faşist saldırıları önlemenin, faşizmi geriletmenin tek yolu halkın demokratik hak ve özgürlüklerinin sınırlarını daha da genişletmektir. Çare sıkıyönetim değil, DEMOKRASİYE SAHİP ÇIKMAK ve bunu GÖZE ALMAKTIR!

Bonn Zirvesinde

Emperyalist kıskaç

● EMPERYALİZME BAĞIMLILIK YÜZÜNDEN BU HALE GELEN ULKEMİZİ, EMPERYALİZME DAHA ÇOK BAĞLAMAK MI KURTARACAK?

emperyalist liderler yeni hesaplar peşinde

Dört büyük emperyalist ülkenin temsilcileri Batı Almanya'nın başkenti Bonn' da toplanarak Türkiye'nin kaderini belirlemeye çalışıyor. Amerika, Almanya, Fransa ve İngiltere temsilcileri ülkemizin içinde bulunduğu ekonomik durumu görüşüp «acil yardım» çareleri arıyorlarmış. Bu arayış bize Osmanlı imparatorluğunun son dönemlerinde imparatorluğun borcu bini aşınca emperyalist ülkelerin alacaklarını tahsil için ülkenin gelir kaynaklarına haciz koymalarını hatırlatıyor. Şimdi işler bu kadar kaba matodlarla yapılmıyor şüphesiz.

Önce ülke ekonomisi yavaş yavaş emperyalizme bağımlı hale getiriliyor. Sanayisinin montajı bir nitelikte kurulması gözetiliyor. Böylece üretebilmek için yarı mamul maddeleri emperyalist ülkelerden satın almak zorunda bırakılıyor. Enerji ve ulaştırması kendi kaynaklarına yani kömür ve akarsulardan yararlanmaya değil, yabancı kaynaklara yani petrole dayandırılıyor. Sonuç olarak çarkı döndürebilmek için yurtdışından büyük çaplı ithalatlar yapma gereği ortaya çıkıyor. İthalat mark, dolar gibi yabancı paralarla yapılıyor. Bu paralar ise bizim dışarıya sattığımız malların karşılığı olarak bulunabiliyor. Eh biz de hamdolsun fındık, fıstık üzüm satıp, motor, çelik, petrol alıyoruz. Tabii kazandığımız dolar ve mark dışarıya ödememiz gereken miktarın çok altında kalıyor. Aradaki farkı kapatmak için borç alıyoruz. Bu böyle her yıl sürüp gidiyor. Açık büyüyor ve yama küçülüyor.

Şimdi de emperyalist ülkeler biraraya gelmişler «Türkiye'yi kurtarmanın» yollarını arıyorlar. Emperyalist ülkeler bir noktadan sonra kendilerine bağımlı ülkeleri gözetmek zorundalar. Çünkü iktisadi bunalım bu ülkelerde halk kitlelerinin hareketlenip, emperyalizmin istemediği gelişimleri hızlandırabilir. Ama emperyalizmin gözetmesi öldürmeyecek ama süründürecek bir gözetmedir. Hem ülkenin eski bağımlılığı devam etsin, hem şimdiye kadar yaptığı borçları ödeyebilsin, hem de kubbe yıkılmasın politikası bu gözetmenin sınırlarını belirler.

Ama bu oyun daha ne kadar sürebilir? Halkımız emperyalizmle tüm bağımlılık ilişkilerine son verilmeden ve ekonomimiz kendi kaynaklarına dayanan bir hale getirilmeden rahat nefes alamadığını görmektedir artık. Kendi kaderinin kapitalist Almanya'nın başkentinde çizilmesine isyan etmektedir. Belki halkımızı daha güç günler bekliyor. Ama kimsenin şüphesi olmasın ki yurdumuzu bu hale getiren iç ve dış sömürücüleri daha zor günler beklemektedir.

BİR İSTİFA DAHA

SAVUNMA BAKANININ İSTİFASI CHP HÜKÜMETİNİN BİR HAYLİ SIKIŞTIĞINI GÖSTERİYOR

İçişleri Bakanından sonra Savunma Bakanı da CHP hükümetinden ayrıldı. Özaydınlı'nın istifası, CHP Meclis gruplarında başgösteren kıpırdanışların bir sonucuydu. Hasan Esat Işık'ın hükümetten ayrılması ise bir «sürpriz» oldu. Savunma Bakanının istifasından sonraki bazı beyanlarından anlaşıldığına göre istifa nedeni hükümetin ötedenberi bel bağladığı «dış yardım» konusunda farklı değerlendirmelerdir.

Hasan Esat Işık bir konuşmasında, «Dışardan yardıma değil, kemer sıkmaya bel bağlamalıyız» anlamında sözler söylemiştir. Bundan anlaşılan, Batılı ülkelerden Türkiye'ye yapılacak «yardımlar» karşılığında birtakım siyasi tavizler vermeye hükümetin hazır olduğu ve buna büyük umutlar bağladığıdır.

Hasan Esat Işık bunun sorunları çözmeye yetmeyeceğini, asıl «içerde kemerleri sıkmak gerektiğini» söyleyerek, tekellerin sözcülerinin ötedenberi söylediklerine paralel sözler sarfetmiştir. Savunma Bakanı, dış «yardım»ın ancak içerde işçi sınıfı ve emekçilerin üzerindeki ekonomik yükün daha da arttırılmasıyla işe yarayabileceğini, salt siyasi birtakım tavizler vermenin yeterli olmayacağını söylemek istemektedir. İstifasından sonra CHP grubunda konuşurken dış siyaset konusunda Ecevit ve hükümetle ayrı bir görüşü olmadığını açıklaması da bunu kanıtlıyor.

Dış «yardımlar» alındıktan sonra emekçi kitleleri daha çok «fedakârlığa» çağırma ve bunu zorlama siyasetini izleyebilecek yeni bir hükümet formülü peşinde olanlar, Savunma Bakanının istifasını sevinçle karşılamışlardır. Bütün bunlar hükümetin bunca bel bağladığı dış «yardım»ın, alındıktan sonra neye yarayacağını ve CHP yöneticilerinin «hem İsa'ya hem Musa'ya yaranma» siyasetinin kaçınılmaz çıkmazını göstermesi bakımından ilginçtir.

Hükümet Döviz Bulmak İçin Her Yola Başvuruyor

Askerlikte Bedel mi?

CHP hükümeti, döviz sıkıntısını biraz olsun gidermek için her yola başvuruyor. Bundan önce yabancı ülkelerde çalışan işçilere hiç sıra beklemeden döviz karşılığı otomobil, kamyon vb. alma imkânı tanınmıştı. Şimdi de, son alınan bir karara göre, henüz askerliğini yapmayan dışardaki işçilerin yurda her yıl belli miktar döviz göndermeleri şartıyle sadece iki ay askerlik yapmalarını sağlayacak bir düzenleme getirilecektir.

Aylık ücretinin yüzde 20'sini on yıl süreyle döviz olarak gönderenler bu imkândan yararlandırılacaktır. Hükümet, böylece, dışarda çalışan işçilerin kazandıkları dövizleri yurda çekmeyi tasarlamaktadır.

Tasarlanan uygulama eski zamanların «bedelli askerlik» uygulamasını akla getiriyor. O zamanlar birtakım kimseler askere gidecek yerde para ödeyerek «vatanî görev»lerini yerine getirmiş sayılırlardı. Şimdi de hükümetin dışardaki işçiler için buna benzer bir uygulama getirmeyi düşünmesi, «vatan görevi» olduğu söylenen askerliğin halk indindeki itibarı konusunda onun da aynı görüşü paylaştığını gösteriyor. Askerlik yapmamak için yurda döviz göndereceklerin sayısının bir hayli olacağı hesaplanıyor olmalı ki, böyle bir yola başvurulmasında yurda bol döviz getirmek bakımından yarar görülüyor!

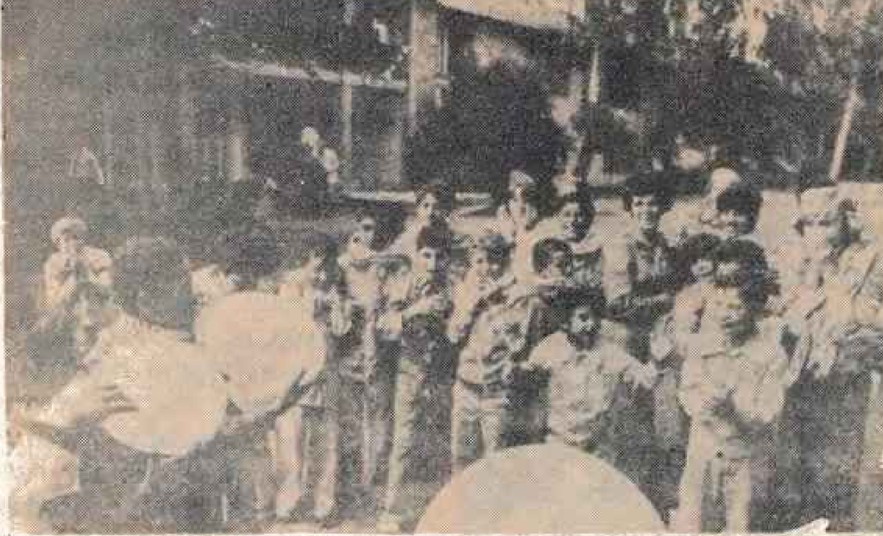
DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

Kamboçya Halkı Devrim Konseyi'nin Önderliğinde Sosyalizmi İnşa Edecektir

Filistin Halkı Siyonizme Darbeler İndiriyor

● FİLİSTİN ULUSAL KONSEYİ TOPLANDI
● GERİLLALAR İSRAİL'İN MAALOT KENTİNİ BASTI

Filistinli çocuklar

Filistin Ulusal Konseyi Suriye'nin Başkenti Şam'da toplandı. Toplantı öncesinde FKÖ lideri Yaser Arafat İsrail altındaki Arap topraklarında Filistinli gerillaların eylemlerine hız verileceğini açıklamıştı. Gerçekten de bu açılamadan kısa bir süre sonra Filistin gerillaları İsrail'in kuzeyindeki Maalot kentini basmışlardır. Altı İsrail paraşütçüsünün öldüğü çatışmalar sonucunda üç fedai hayatlarını kaybetmişlerdir. Siyonistler bu baskına karşı hava kuvvetleri ve topçu ateşi desteğinde Filistin kamplarına saldırmışlardır. Fedailerin yiğit direnişi karşısında saldırganlar geri çekilmek zorunda kaldılar.

Bu gelişmelerin hemen ardından Filistin Ulusal Konseyinin toplantısı başlamıştır. Toplantıya değişik siyasi eğilimli gerilla örgütlerinden 200 delege katılmıştır. Konsey toplantısını Suriye Devlet Başkanı Hafız Esat bir konuşmayla açmıştır. «Suriye'nin Filistin Kurtuluş hareketini tüm gücüyle desteklediğini belirten Esat, Mısır - İsrail barış görüşmelerinin çıkmaza girmesinin kimseyi yanıltmamasını, Batı Şeria ve Gazze bölgeleri için Mısır'ın öne sürdüğü «özerklik» planının tümü ile siyonist olduğunu belirtmiştir.

Konsey toplantısında Filistin direnişinin Mısır - İsrail uzlaşmasına karşı ortak bir tutum saptayacağı bildirilmiştir.

● DEVRİLEN GERİCİ YÖNETİMİN BİRLEŞMİŞ MİLLETLER'DEKİ MANEVRALARI BOŞA ÇIKARILDI
● GERİCİ YÖNETİM ADINA BİRLEŞMİŞ MİLLETLER'DE KONUŞAN PRENS SİHANUK POL POT REJİMİNİN İNSAN HAKLARINI ACIMASIZCA ÇİĞNEDİĞİNİ İTİRAF ETTİ

Kamboçya'daki milliyetçi-Mao'cu Pol Pot rejiminin Kamboçya Ulusal Kurtuluş Cephesinin önderliğinde Kamboçya halkı tarafından yıkılmasından sonra emperyalist kampı, Maocuları ve kaderlerini bunlara bağlamış, gericiliği büyük bir telâşa kapıldı. Pol Pot rejimi milyonlarca insan üzerinde terör estirirken, etnik azınlıkları kitle halinde yokederken ve komşusu Vietnam'ı sınır saldırılarıyla taciz ederken, bunlar seslerini çıkarmıyorlardı. Çünkü bu rejimin dünyada gericilik kampına hizmet ettiğinin farkındaydılar. Şimdi gericilik bir kale daha kaybetti. Bu kale de gericiliğin tüm kaleleri gibi emekçi kitlelere dayanmadığı için çürük bir kaleydi. Nitekim Ulusal Kurtuluş Cephesinin tek bir güçlü darbesi, onu tuzla buz etmeye yetti.

Prens Sihanuk

Emperyalist ve Mao'cu çığırtkanlar Birleşmiş Milletlerde Kamboçya'da kurulan halk yönetimini kınatmak ve devrilen rejime diplomatik kazançlar sağlamak amacıyla çok çırpındılar. Bu çırpınmalar Güvenlik Konseyinde Sovyetler Birliği'nin vetosuyla akim bırakıldı. Güvenlik Konseyi oylamasından önce Birleşmiş Milletler Genel Kurulunda Küba delegesi Pol Pot rejimini savunan Prens Shanuk'u bu rejimin işbirlikçiliğiyle suçladı. Prens Shanuk bunun üzerine söz alarak şöyle dedi:

«Başkan Carter'ın de belirttiği gibi, Pol Pot rejimi dünyada insan haklarını en acımasız biçimde çiğnemiş bir rejimdir.»

Shanuk bu sözleri söylediğinin ertesi günü hastalık bahanesiyle hastaneye yattı. Sanırız Shanuk'un dönecek yeri kalmamıştır. Kamboçya'ya dönemez. Pekin'e dönmeyi de kendisi arzulamaz. Zaten şimdiye kadar kellesini Pol Pot rejiminden kurtarmış olması bu rejimin «yarın lâzım olur» diye düşünmüş olmasından kaynaklanmaktaydı.

Emperyalizm ve Maoculuk ne kadar yaygara koparırsa koparsın Kamboçya Halk Cumhuriyeti meşrutiyetini Kamboçya halkıyla etle tırnak gibi kaynaşmış olmasından almaktadır. Bu kaynaşmayı hiçbir güç yıkamaz.

Lübnan İsrail Tehdidi İle Karşı Karşıya

● LÜBNAN DIŞİŞLERİ BAKANI İSRAİL İŞGAL HAREKETİ OLASILIĞINA DİKKATLERİ ÇEKTİ

İsrail siyonistleri Lübnan'ın güney bölgelerine işgal amacıyla saldırmaya hazırlanıyorlar. Son günlerde Güney Lübnan'a yönelen İsrail hava saldırıları böyle bir saldırının ön hazırlıkları olabilir. Kendisiyle işbirliği yapan Lübnan'daki sağcı Hıristiyan hareketin, İsrail'in umduğu ölçülerde gelişememesi ve Lübnan'ı bölmeye muvaffak olamaması, böyle bir saldırının en önemli nedenini teşkil ediyor. Sağcı Hıristiyanların Lübnan'ı bölmeye gücü yetmiyorsa, İsrailli saldırganların gücü yetebilir sanılıyor. İsrail'in saldırgan amaçlı hazırlıklarının bir başka nedeni de, Filistin Ulusal Konseyi'nin toplantısı öncesinde ve sırasında İsrail işgali altındaki Arap topraklarına yapılan akınların çoğalmasıdır.

Lübnan Dışişleri Bakanı Butros bir İsrail istila hareketi başladığı takdirde Lübnan'da bulunan Arap barış gücünün Güney Lübnan'a çok uzak mevzilerde bulunması nedeniyle etkili olamayacağını belirtmiştir.

Diğer taraftan Lübnan Savunma Bakanı Victyor Huri de İsrail'in saldırma olasılığını vurgulamış ve böyle bir durumda Lübnan'lı sağcı Hıristiyanların İsrail'le işbirliği yapmalarının kesin olduğunu söylemiştir. Huri, Lübnan ordusunun böyle bir durum karşısında tüm gücüyle karşı koyacağını belirtmiştir.

EĞİTİM KÖŞESİ

Maocular Kimdir?

Faşistlerin ve gericilerin yanında, «MAOCU» adı verilen grupların da işçilere ve emekçilere saldırdıklarını görüyoruz ve duyuyoruz. Kimilerinin «solcu» sandığı bu grupların gerçek yüzü nedir ve kimlere hizmet etmektedirler? Bunu bütün emekçilerin bilmesinde yarar vardır.

Maoculuk bugünkü Çin yönetiminden kaynaklanan bir akımdır ve aşırı milliyetçi bir dünya görüşüdür. Bu akım, kendi devletini ve ırkını, dünyanın bütün devletlerinden ve ırklarından üstün görür. Bu nedenle, dünyanın öteki halklarına düşmanlık besler, onlar üzerinde hegemonya kurmayı amaçlar. Başka halklara düşmanlık beslemek, emekçilere düşmanlık beslemekten başka bir şey değildir.

Maocular, bu aşırı milliyetçi özelliklerinden ötürü faşistlerle aynı amaca hizmet etmektedirler. Hatta kullandıkları dil ve izledikleri politika bakımından, faşistlerle maocuları birbirlerinden ayırmak olanaksızdır. Tek fark, faşistler kendilerini sağ demagojiyle, maocular ise sol demagojiyle gizlemeye çalışırlar.

Faşistlerle maocuların birleştikleri bir diğer nokta da, sosyalizm düşmanlığıdır. Her ikisi de dünya sosyalist sistemine, ulusal kurtuluş hareketlerine ve bütün ülkelerdeki işçi hareketlerine düşmandırlar. Sosyalist ülkelerde yaşayan halkların kötü hayat koşullarında yaşadıkları, sosyalizmin, ulaşılması imkânsız bir aldatmaca olduğu yalanı, hem faşistlerin, hem de maocuların dilinden düşürmedikleri bir demagojidir.

Maocular Türkiye'de Sovyetler Birliği'ni düşman gösterip gericiliğin ektiği tohumları kullanmayı deniyorlar. Böylece onlar, ABD emperyalizmini temize çıkarmak için Türkeş ve Demirel'le yarışıyorlar. Halkların gerçek dostu olan sosyalist ülkeleri karalamakla, maocuların kimlerle kolkola olduklarını anlamak hiç de zor değildir.

Maoculuğun kaynağı olan, Çin'e bakalım: Komşularından toprak istiyor, Kamboçya gericilerini Sosyalist Vietnam'a karşı kışkırtıyor, Şili'deki insan kasabı faşist yönetime para veriyor, Amerikan emperyalizmiyle «kuzu sarması» olmuş savaş kışkırtıcılığı yapıyor. Çin'li tüccarlar emperyalist pazarlarda kapı kapı dolaşıp silah dileniyorlar. Bu silahları komşularını tehdit etme kiçin kullanacakları açık.

Halbuki günümüzde savaş kışkırtcılığı yapmak, dünya halklarının güvenliğiyle oynamaktan başka ne anlama gelir?

Maocular bu çirkin amaçlarını gerçekleştirmek için işçilerin ve emekçilerin arasına sızmaya, onların demokratik örgütlerini bölüp parçalamaya, emekçilerin birliğini bozmaya çalışırlar. Maden-İş'in karşısına çıkarılan Devrimci Maden-İş isimli gerici sendikayı hatırlamakta yarar var.

İşçiler ve tüm emekçiler, maocuların halk düşmanı girişimlerine karşı uyanık olmak zorundadırlar.

İngiltere'de Grev Dalgası

● 28 BİN TREN MAKİNİSTİ GREVE GİTTİ
● BENZİN TANKERLERİNİN GREVI ÜLKEYİ BENZİNSİZ BIRAKTI

Almanya'yı saran grev dalgasının atlatılmasından sonra bir başka emperyalist ülkede İngiltere'de yaygın grevler ortaya çıktı. Grevler özellikle ulaşım sektöründe patlak veriyor. Önce benzin tankerleri greve gittiler. Tankerlerin grevi ülkenin kısa zamanda benzinsiz kalmasına sebep oldu. Greve daha sonra tüm kamyon sürücüleri katıldılar. Karayollarında ulaşımın durmasından hemen sonra 28 bin tren makinistinin greve gitmesi ulaşım sisteminin felce uğramasına sebep oldu. Ham madde bulamayan fabrikalar kapanmaya başladı. Üretime devam eden fabrikalar ise mallarını piyasaya süremez hale geldiler. Tren makinistleri ücretlerinin yüzde 10 oranında artmasını istiyorlardı.

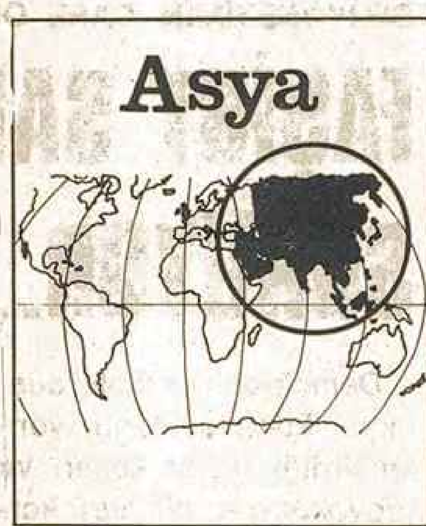
Bilindiği gibi İngiltere'de iktidarda bulunan sosyal demokrat nitelikli İşçi Partisi hükümeti ülke ekonomisinin kapitalizmden kaynaklanan bunalımını çalışan kesimlere yükleyerek atlatmak için ücretleri dondurma politikası gütmektedir. Hükümet işçi ücretlerinin yıllık artış oranını % 5 olarak sınırlamıştı. Bu sınırlama yüzünden çeşitli direnişler sık sık ortaya çıkmaktadır. Hükümet işverenlerin % 5'i aşan işçi isteklerini kabul etmesi halinde devlet kredilerini, ihracat kolaylıklarını kısıtlayarak işverenleri tehdit etmektedir. İşçi ücretlerinin sınırlanması bir bütün olarak sermayedarların politikası olmasına rağmen tek tek işverenler fabrikalarındaki grevleri sona erdirmek amacıyla % 5'i aşan taleplere razı olabilmektedir.

KISA...KISA...

MAO'CU ŞEF ABD'Yİ ZİYARET EDECEK

Çin Halk Cumhuriyeti'nin Maocu yöneticileri emperyalizmle işbirliği siyasetlerinin planlarını yapmak üzere ABD'yi ziyaret etmeye hazırlanıyorlar. ÇHC başbakan yardımcısı Teng Hsiao Ping 28 Ocak'ta ABD'nin başkenti Washington'a gidecek. Teng'in ABD ziyareti üç gün sürecek. Teng bu ziyaret sırasında Amerikan silahlarıyla Çin ordusunu donatma konusunun yanısıra Çin'in sanayileşmesi için Amerikan Makina ve teçhizatlarından yararlanma yollarını görüşecek. Görüşmenin bir başka baş konusunu ise Emperyalizm ve Maoculuğun dünyada gelişen bağımsızlık, sosyal ilerleme ve sosyalizm mücadelesini nasıl frenleyebilecekleri teşkil edecek.

PEKİN'DE KÖYLÜLER YÜRÜYÜŞ YAPIYOR

Çin'in başkenti Pekin'de köylüler tekrar bir yürüyüş yaptılar. Yürüyüşçüler ellerinde «demokrasi ve insan hakları istiyoruz», «Çin'in her yerinden gelen ezilmiş insanlar», yazılı pankartlar taşıyorlar ve «açlıktan usandık, baskıya son» şeklinde sloganlar atarak ilerlemişlerdir.

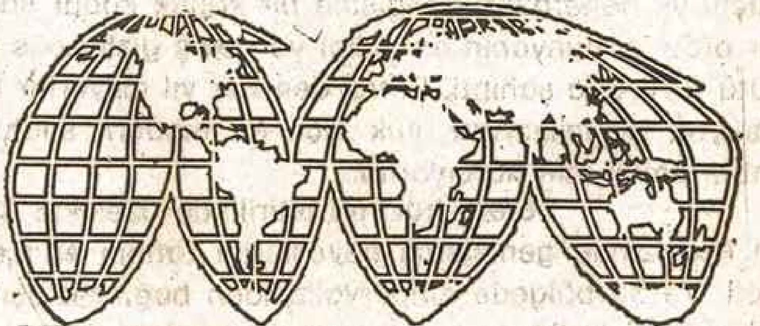
Daha sonra yürüyüşçüler Başbakan Hua Kuo Feng'in konutuna girmek istemişler ancak muhafızlar tarafından engellenmişlerdir.

VİETNAM ÇHC'Yİ PROTESTO ETTİ

Maocu Çin yönetiminin Kahraman Vietnam halkını taciz etmek amacıyla toprak talepleri ileri sürerek sınır saldırıları düzenlemesi devam ediyor. Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti geçtiğimiz hafta Çin askeri birliklerinin dört sınır kasabasına saldırarak Vietnam yurttaşlarını öldürdüğünü ve bazılarını da kaçırdığını açıklamıştır. Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti bu saldırılar yüzünden Çin Halk Cumhuriyetini protesto etmiştir.

İSPANYA SUUDİ ARABİSTAN'A GİDEN SAVAŞ UÇAKLARINA İNİŞ İZNİ VERMEDİ

İspanya hükümeti bir gösteri için Suudi Arabistan'a giden Amerikan savaş uçaklarına yakıt ikmali yapmaları için iniş izni vermemiştir. İspanya F-15 tipi savaş uçaklarının yakıt ikmali yapmalarına önce izin vermiş ama sonradan bu uçuşların siyasal amaçlı olduklarını öğrendiğini bildirerek yakıt ikmaline izin veremeyeceğini bildirmiştir.

GRÖNLAND'DA ÖZERKLİK İÇİN OYLAMA

Gazetemizin baskıya verildiği gün Danimarka'ya bağlı 2 milyon kilometre karelik bir ada olan Grönland'da özerklik için oylama yapılmaktaydı. Adada halen 2350 Eskimo ile 6000 Danimarkalı yaşamaktadır. Oylama sonucunda özerklik isteyenler çoğunluğu oluştururlsa Grönland halkı kendi yönetimini kendisi kuracaktır.

BOLİVYA ASKERİ HÜKÜMETİ İSTİFA ETTİ

24 Kasım'da bir darbe ile başbakanlığı ele geçiren David Padilanın atadığı bakanlar kurulu toplu olarak istifa etmiştir. Çoğunluğunu subayların oluşturduğu askeri hükümetin istifası ile siyasal bunalımı askerler eliyle aşma umutları da suya düşmüştür. Askeri cunta çaresiz kalarak erken seçimlere gitmeye karar verdi.

Köylü Yurttaşın Çaresizliği

GERÇEK KARS MUHABİRİ MEDET BEDRETTİN YAĞLICA KÖYÜ EMEKÇİLERİNDEN İBRAHİM ARAS'LA GÖRÜŞTÜ

«HALİMİZ NE OLACAK? ŞAŞIRDIK. HÜKÜMET NEREDE? BAŞIMIZI ALIP DA NEREYE GİDERİZ? DERDİMİZİ KİME ANLATALIM?»

GERÇEK — Köydeki sorunlarınız nelerdir?

— Zamdan halimiz ne olacak? Bu bir. Şekerin kilosu köyümüzde 20 liraya çıktı. Sigara 25 liraya çıktı. Sonra, köyde biri hasta diye doktora götüremiyoruz. Özeldir diye hastaneye yatırmıyor. Rüşvet versek yatırır. Yoksa hemen dışarı atar, senin bir şeyin yoktur diye. Burada hastalık bütün köylüye yayıldı. Muhtar müracaat etti. Hâlâ doktor gelecek. İki aydan beridir Kağızman'da da hiç doktor bulamıyoruz. Bir sağlık ocağı vardır, o da gece gündüz kilitlidir. Malımızı veresiye verip para alamıyoruz. Akçay köprüsünde bir kooperatifimiz vardır. Seneler önce bize bir traktör geldi. Hepimizin gözü yolda idi. Onu da kardeşine verdi. Traktör 640'lık idi, bizim Kağızman kazasına vermedi. Tuzlucu kazasına gönderdi traktörü. Köyde pirincin kilosunu 50 liradan alıyoruz. Bütün yiyecekler pahalıdır. Çocuklar benden çorba istediler. Dedim, oğul size arpa çorbası yapayım! Ne yapalım, kaderimiz de böyle yazılmıştır. Akaryakıta zam. Beş saatlik yola yayan yürüyoruz, ne yapalım ağam?

GERÇEK — Geçinebiliyor musunuz?

— Zor geçiniyoruz. Aç yattığım geceleri unutmam.

GERÇEK — Şimdiki hükümetten memnun musunuz?

— Değiliz. Hep zam. Samanı kilosu beş liradan bulamıyoruz. Buğdayın kilosu da 6,5 lira. Biz mi aç kalalım, hayvanlarımız mı? Çocuklarımıza doğru dürüst bir esvap giydiremiyoruz. Bir bankadan, bir kooperatifden şimdiye kadar bir kuruş aldığımız yok. Halimiz ne olacak? Şaşırdık. Hükümet nerde? Başımızı alıp da nereye gideriz?

GERÇEK — Şimdiye kadar hangi partileri desteklediniz?

— Şimdiye kadar bu köyde AP ve CHP'yi destekliyorduk. Bunların ağa, zengin Partisi olduğunu sonradan öğrendik. İlçe başkanları vilayette neyi yemediler ki? Şimdi hangi partiyi diyorsan, bu zamlar benim aklıma gelince hangi bir parti olursa olsun gözümü yumar geçerim. Halimiz ne olacak, cevabını istiyorum sizden?

GERÇEK — Bu düzenden memnun musunuz?

— Memnun değiliz.

GERÇEK — Şimdiki hükümet bu düzeni değiştireceğiz diye sizlere vaatte bulundu. Acaba değişiklik oldu mu sizce?

— Olmadı.

TSİP Manavgat İlçe Başkanı Yargılandı

ILÇE BAŞKANI: BASKILAR PARTİMİZİN GELİŞMESİNİ ENGELLEYEMEYECEKTİR

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Manavgat ilçe başkanı Mehmet Hayıt MC döneminde dağıtılan bir bildiri, nedeniyle Antalya İkinci Ağır Ceza Mahkemesinde yargılanmıştır. İddiaya göre, bildiride, «yayın yoluyla hükümetin manevi şahsiyetine hakaret ve halkı isyana teşvik» suçları işlenmiştir.

Dava ile ilgili olarak GERÇEK muhabirinin sorularını cevaplandıran Hayıt, «Somürü ve zulüm düzeninin eli kanlı uygulayıcısı MC hükümetine (Eli Kanlı) denildiği için yargılandıklarını» belirtmiştir. «Milliyetçi Cephenin kurulmasından sonra faşist saldırıların ardı arkası kesilmedi. Saldırıların bugünde önü alınamıyor» diyen Mehmet Hayıt, son davanın, MC hükümetleri döneminde hakkında açılmış beşinci dava olduğunu açıklamıştır.

Bu türlü baskı uygulamalarına bütün Parti örgütleri ve üyelerinin maruz bırakıldığını belirten TSİP ilçe başkanı, «Bu baskılar bizi yıldramıyacak, Partimizin yığınsallaşma atılımını ve gelişmesini engelliyemiyecektir,» demiştir.

Rize'de miting

BİNBEŞYÜZ İLERİCİNİN KATILDIĞI MİTİNGTE K. MARAŞ KATLİAMI PROTESTO EDİLDİ

Rize'de bütün demokratik kuruluşlar biraraya gelerek 25 aralık günü bir miting düzenlemişlerdir. Saat 13.00 sıralarında geniş halk kitlelerinin de katılımının sağlandığı mitinge 1500 kadar sosyalist ve demokrat, Kahraman Maraş katliamını protesto etmiştir.

Faşist saldırı ve katliamların emekçi halk kitlelerini. bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi saflarındaki ilerici ve demokratları yıldıramıyacağının vurgulandığı mitingte. işçi sınıfının ve tüm demokratların birliğinin ivedi bir görev olduğu, konuşmalar ve sloganlarla dile getirilmiştir.

Tarsus'ta yanlış adımlar

«DEVRİMCİ YOL» TARAFTARLARI MOCULARI MI TERCİH EDİYOR?

Tarsus'ta sosyalist ve demokratlar, demokrasi saflarında gördükleri «Devrimci Yol» taraftarlarının Maocu bozguncularla işbirliği yaparak giriştikleri maceracı eylemlerin demokrasi saflarını yaraladığını belirtiyorlar.

Tarsus Fen Lisesi'nde demokrat öğretmenlerin tartaklanmasına, okul kitaplık ve laboratuvarının tahribine varan maceracı eylemler, karşı-devrimci safların işine yaramış, okul bir süre kapatılmıştır. TÖB-DER şube sekreterinin de tartaklandığı olaylar sırasında halk, maceracılardan yaka silkmiştir.

«Devrimci Yol» taraftarlarının demokrasi safları dışına düşmeleri faşistlerin katlettiği bir devrimcinin cenaze töreninde daha da derinleşmiştir. Cenaze törenine sosyalist ve demokratların yerine Maocu bozguncuların katılmalarının yeğ tutulması ve sosyalist sisteme küfür edilmesine seyirci kalmaları, hatta bundan gizli bir memnuniyet duymaları bunu açıkça göstermektedir. Tarsus'taki sosyalistler ve tüm ilericiler, demokratik mücadele yerine bozguncuların saflarının tercih edilmesini kınamaktadırlar.

Sinema Emekçileri Birleşiyor

SİNE-SEN VE TFİS, «TEK YÜREK, TEK YUMRUK» OLARAK MÜCADELE GEREĞİNİ VURGULADILAR

Yaşamlarını ve sanat mücadelelerini güç koşullar altında sürdürmekte olan sinema emekçilerinin iki demokratik örgütü, «Sömürüden kurtuluş yolunun tek bir yürek, tek bir yumruk olarak sömürüye karşı mücadele etmekten geçtiğini» belirten bir ortak açıklama yapmışlardır.

Ortak açıklamada, «bölünmüşlüğün, ekonomik-demokratik mücadelenin istenilen biçimde sürdürülmesini engellediği ve bu nedenle ilkeli bir birliğin gerekli olduğu» belirtilmiştir. SİNE-SEN ve TFİS örgütlerinin birleşerek, çağımızın etkili bir sanat alanı olan sinemayı sömürüye ve faşizme karşı güçlü bir mücadele aracı olarak değerlendirebilmeleri, tüm ilericilerin özlemidir.

Dünya Çocuk Yılında «Güzel Çocuk Yarışmaları» ve...

"Ege'nin En Güzel Çocukları" Seçildi

(Günaydın) 15 Ocak 1979

10 yaşındaki Hülya, Ege'nin en güzel çocuğu seçilmiş. Hülya gerçekten güzel mi güzel, her tarafından sağlık fışkırıyor. Çok şık giysiler içinde, sarı saçları pırıl pırıl, kuvaförden yeni çıkmış. Gururla güzellik tacını başında taşıyor. Elinde kraliçelik asası. Belki ileride büyüklerarası güzellik yarışmasına da katılacak! Ülkemizi dış ülkelerde en iyi şekilde (!) tanıtarak propagandamızı (!) yapacak. Tebrikler ve ilerisi için başarılar!

Bu çocuğun fotoğrafına bakarken yüreğimiz burkuldu. Evet, gerçi Hülya'nın her şeyi var, var ama gözleri çocuk gözü gibi bakmıyor. Hülya cansız bir taş bebek gibi geldi bize. Bu çocuk şimdiden kendini «teşhir»e şartlandırılmış. Canlılığını, çocukluğunu yitirmiş. Yazık!

Düşünüyoruz. Ülkemizin nüfusu 50 milyona yaklaştı. Diyelim ki, 50 milyon içinde 1 milyon kazancı yerinde, imtiyazlı aile var. Bu ailelerin iyi beslenmiş, iyi bakılmış, iyi yetiştirilmiş, iyi eğitilmiş çocukları var. Bu çocuklar, istedikleri zaman kilosu 500 liraya çikolata yiyebilirler. Binlerce liralık çeşit çeşit şık elbiseler, 1500 liralık çizmeler giyebilirler. Yıllık ödentisi 30-40 bin liralık özel kolejlerde okuyabilirler. Saat başı ücreti 400 liraya özel öğretmenler tutulup en iyi şekilde eğitilebilirler. Piyano, bale dersleri alabilirler. Yani bu çocukların bir dedikleri iki edilmez. Bir eli yağda, bir eli balda yetiştirilebilirler. Ve bilcümle bu imtiyazlı mutlu azınlık ailelerin güzel çocukları kendi aralarında düzenlenen güzellik yarışmalarına katılıp ödüller alırlar...

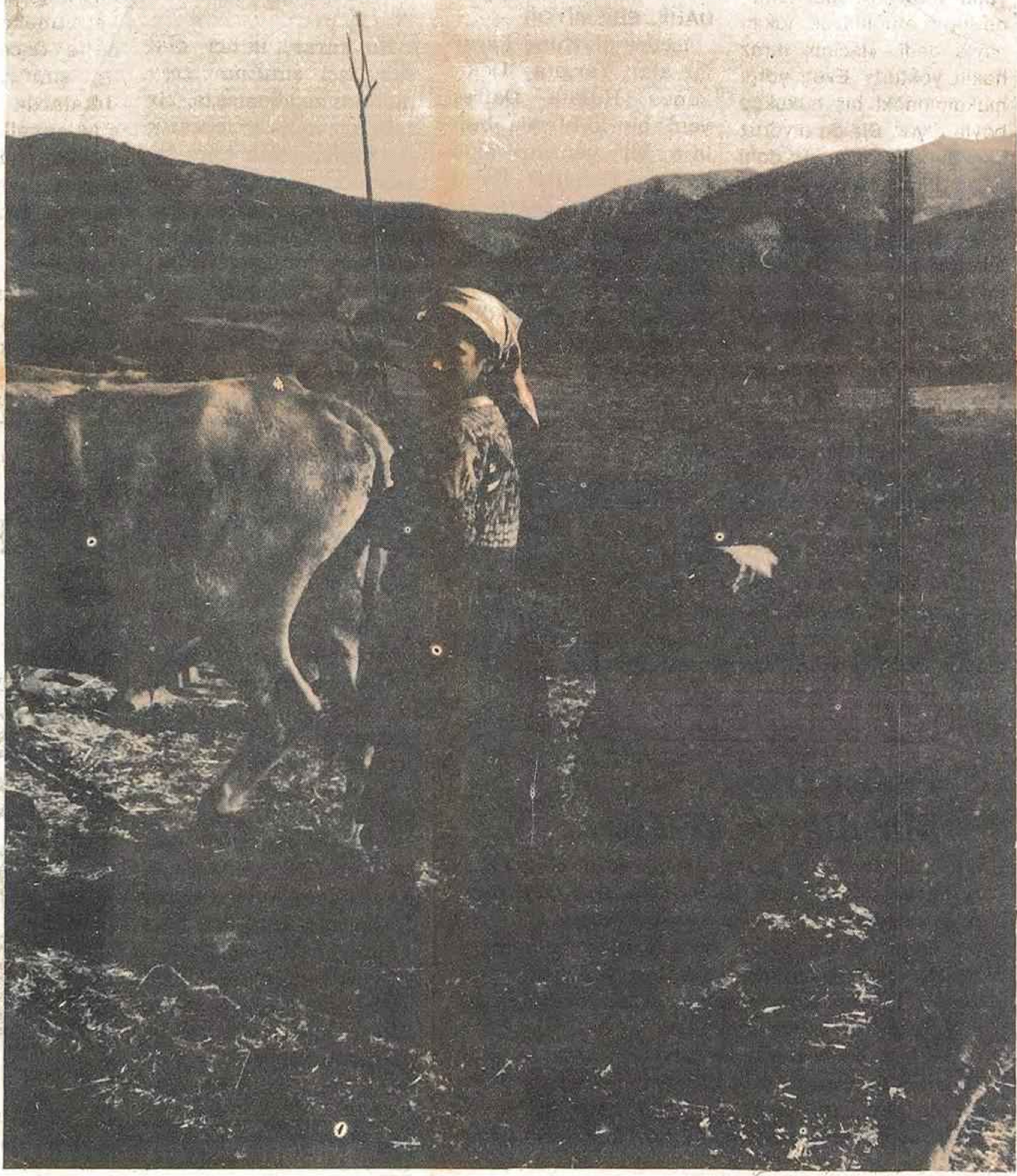
Pekiyi ya milyonlarca, milyonlarca olan diğerleri? Yani bu ülkenin imtiyazsız ÇOCUKLARI? «Çoğunlukta» olan çocuklarımız? Emekçi, işçi, dargelirli, milyonlarca ailenin çocukları?

İstanbul'da kıymanın kilosu 140 lira. Çocuklarımız etin tadını çoktan unuttu, çikulotayı rüyasında görüyor. Pabucu, çizmeyi bırakalım bir kenara, kötü lastik ayakkabının çifti 160 - 200 lira. Giyim kuşam ne kelime, sadece örtünmeye çalışıyor çocuklarımız!

Kitapsız, deftersiz, okulsuz, eğitimsiz milyonlarca çocuklarımız... Kötu beslenmeden ve bakımsızlıktan yüzleri sapsarı kesilmiş, saçları bir kez tarak yüzü görmemiş nice nice çocuklarımız. Küçük yaşta hayatın tüm yükünü omuzlarına yüklenmiş, ekmek parası peşinde koşan, gece gündüz çıraklık yapan, hayvan güden, gazete, simit satan nice nice çocuklarımız... Onlar arasında da bir «güzellik» müsabakası yapılsa herhalde çok ilginç olurdu... Değil mi? Ne dersiniz?

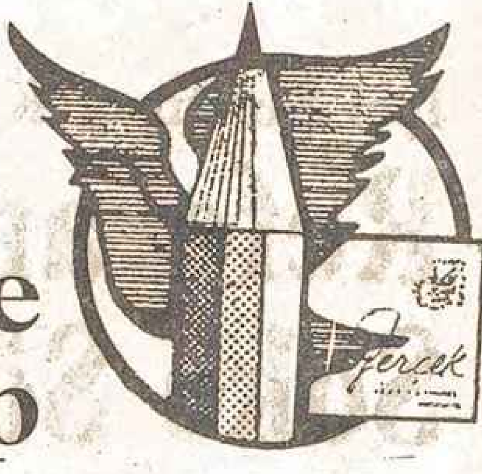

EGE'NİN ÇOCUK KRALİÇESİ

Çocuklarımız arasından biz de Fatma'yı seçtik. Çoğunlukta olan Fatma'lardan bir Fatma... Fatma da Egeli, Ege'nin bir dağ köyünden. Üstünde yırtık hırkası, başında pulsuz yemenisi, elinde ise «Çile» âsası taşıyor. Yaşadığı yoksul hayatın yükü altında o da çocukluğunu çoktan yitirmiş. Ama ne var? Onun gözleri hiç de Hülya'nınkiler gibi boş bakmıyor! Dünyaya ve hayata yaşından büyük ama İNSANCA bakıyor!

Gerçeğe mektup

Akın Özdemir'e Ağıt

Yeni bir akına bağlıyor bizi
Adana'nın kahrolası faşisti.
Ey halk, düşündürmüyor mu hiç sizi?
Vurdular bak suçsuz Özdemir'i!
Özdemir, intikamın alınacak
Elbet kanin yerlerde kalmayacak!

Akın gibi ne aslanlar vuruldu,
Faşizmin zulmü yere serildi.
Kim doğru, kim yalan imiş görüldü.
Özdemir, intikamın alınacak
Elbet kanın yerlerde kalmayacak!

Şehit olur devrim için ölenler,
Olayı anlatın, gözle görenler!
Hey Özdemir'i vuran kahrolasıcalar,
Elbet sizden bu hesap sorulacak,
Özdemir, intikamın alınacak!

Orhani der her an size yakınım,
Rahat uyu sen Özdemir Akın'ım,
Selâmı var sana yoksul halkının.
Özdemir, intikamın alınacak
Elbet kanın yerlerde kalmayacak!

Orhan Ediz
Âşık Orhani

Kiralar Emekçilerin Belini Büküyor

Bir Odanın Kirası İkibin Lirayı Aştı

Türkiye'de işçilerin ve emekçilerin baş sorunlarından biri de konut sorunudur. Devlet yurttaşlarına, insanca yaşayacakları konutlar sağlamakla yükümlüdür ve bu görev anayasada yazılıdır. Ama bu görevin yerine getirilmesi bir yana, konut kiralarının kontrol altına alınabilmesi için bile bir tek girişime rastlanmamıştır.

Bugün Türkiye'de konut meselesi, tam bir toplumsal afet haline gelmiştir. Dünyanın ileri ülkelerinde, özellikle sosyalist ülkelerde, konut problemini çözmek için yoğun çabalar harcanmaktadır. Bir ailenin insanca yaşayabilmesi için, fert başına en az ortalama 16 M²'lik bir konut alanına ihtiyaç vardır. Sosyalist ülkelerde 18 m²'nin üstüne çıkan bu ortalama, Türkiye'de 9 M²'yi bulmuş değildir.

Böyledir ama, geniş emekçi yığınların ve dar gelirli yurttaşların elinde bu kadarı bile yoktur. Çünkü bu kesimler büyük çoğunluğuyla kirada otururlar. Başını sokacak bir gecekondu veya tek odalı bir ev bulabilenlerinin bile, yaşanabilir hayat şartlarına kavuştuğu söylenemez.

İşçilerin ücretleri, memurların maaşları, emekçilerin gelirleri hiç bir artış göstermezken veya miktar olarak yıldan yıla artar görünürken, bu artışları, yükselen fiyatlar fazlasıyla emiyor. Fiyatı yükselenlerin başında da kiralar geliyor.

Bina maliyetleri yüksek bir hızla artıyor. Bina sahipleri bu artışları geciktirmeksizin kiraların üzerine bindiriyorlar. Fiyatlar artıyor, onlar bu artışlara paralel olarak kiraları yükseltiyorlar. Ücretlere ve maaşlara zam geldiği zaman ev sahipleri, kiraları yeniden pazarlık konusu yapıyorlar.

Bugün, aylık gelirinin yarısından fazlasını kira olarak verenler hiç de az değil. Büyük kentlerde ücretlilerin aylık gelirleri çoğu zaman kiraları ödemeye bile yetmiyor. Lüks dairelerin kiraları 15-20 binden başlarken tek göz bir gecekondunun kirası da 2 bin liradan başlıyor. 3300 lira asgari ücretle çalışan bir işçinin, 4 bin lira aylık alan bir memurun bu kiralar karşısında nasıl yaşadığını hesap etmek zor değildir. Kış ortasında, kirayı ödeyemediği için sokağa atılan emekçilerin sayısı sanıldığından fazladır. Ama, bu yüksek kira gelirlerini elde edenlerin ödedikleri vergiler ise sanıldığından çok azdır.

Emekçilerin bu kanayan yarasına, köklü tedbirler gerek. Emekçi haklarına sahip çıkan herkes, konut sorununu, kira sorununu çözmek için güçlerini birleştirmeli, bu yoldan vurulan vurgunların önü alınarak, dar gelirli yurttaşların rahat bir nefes almaları sağlanmalıdır.

Gerçek

FABRİKALARDA BİZ TARLALARDA BİZİZ BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

İşçi Sınıfının Kararlı Mücadelesi

Referandum Hakkı Söke Söke Alınacak!

Bugün işçi sınıfımızın ekonomik demokratik talepleri arasında en önemlilerinden biri kuşkusuz Sendika Seçme Özgürlüğüdür.

Yurdumuzda işçiler, işverenlerin kurdurduğu onların çanak yalayıcılığını yaparak işçilerin alınterlerini işverenlere yok pahasına peşkeş çeken sarı, gangster sendikacıların boyunduruğundan kurtulmak istemektedirler. İşçilerin kendi sendikalarını seçme hakkı da en doğal, en demokratik hak olmasına rağmen bu hak henüz ülkemizde yasallaşmamıştır.

Aşağıda Oymapınar Barajı işçileri adına gazetemize gelen mektup, ülkemizde İşçilerin kendi sendikalarını gizli oy-açık sayım esasına göre Referandumla seçmeleri hakkının ne kadar yakıcı ve acil bir sorun olduğunu gösteren örneklerden sadece birisidir.

Referandum İstiyoruz

Ben, Oymapınar barajında çalışan bir işçiyim. İki yıldır işyerinde toplu sözleşme imzalanamadı.

İki yıldır patronun keyfine diyecek yok. İstediği gibi işçi alıp çıkarıyor. Biz ise mahkemelerden yetki çıkacak diye bekliyoruz. Bir de bakıyoruz korsan sarı sendika yetkiyi almış!

İş mahkemesi, hiçbir üyesi olmayan sendikaya yetki vermiştir. Mahkemede itiraz ettiğimizde hakim şöyle dedi: «İşçinin itiraz hakkı yoktur!» Evet, yargı makamındaki bir hukukçu böyle diyor. Biz de diyoruz ki: «Burjuva anlamda dahi bizim itiraz hakkımız vardır!»

İşçiler oylarıyla milletvekillerini, belediye başkanlarını seçerler. Sendikamızı neden oylarımızla seçemiyelim?

İşçi sınıfının en acil sorunlarından birincisi bence referandumdur. Oymapınar da iki yıldır yetki uyuşmazlığı sürüp gidiyor. Oysa bu iş referandumla bir günlük mesele!

İşçi arkadaşlar! Referandum için sesimizi yükseltelim. Korsan sarı sendikacılığın kökünün kazınması REFERANDUM'dan geçer. İşçi sınıfının sendikal birliğinin DİSK'te derlenip toparlanması REFERANDUM'dan geçer.

Referandum sorunu böylesine can alıcı bir sorundur. Tüm işçilerin ve sosyalistlerin mutlaka başarması, yasallâştırması ve yozlaştırılmadan uygulanmasını sağlaması gereken bir taleptir.

Zafer işçi sınıfımızın olacaktır!

REFERANDUM HAKKIMIZ - SÖKE SÖKE ALIRIZ!

Oymapınar'dan (M.H.)

Yargıtay Grev Hakkını Zedeleyici Bir Karar Daha Aldı

GREV KIDEM TAZMİNATINA DAHİL EDİLMİYOR

İşçiler aleyhine kararlar alan Yargıtay Dokuzuncu Hukuk Dairesi yeni bir kararıyla bunlara bir yenisini eklemiştir. Yargıtay Dokuzuncu Hukuk Dairesinin yeni kararına göre «grevde geçen süre kıdem tazminatı hesabına dahil edilemeyecek»dir.

Yargıtay'ın aldığı bu karar, birinci olarak, yasalara aykırıdır. Çünkü iş yasası «fiili çalışma» koşulu değil «hizmet sözleşmesinin devamını» aramaktadır. Grevde ise işçilerin hizmet sözleşmeleri devam etmektedir. Hal böyle olunca grevde geçen sürenin kıdem tazminatına alınması gerekir.

Bu karar, ikinci olarak, işçi sınıfının grev hakkını zedelemekte, bir takım anti-demokratik girişimlere açık kapı bırakmaktadır. Çünkü, getirilen yorum grev sürelerinde işçilerin alabilecekleri bütün hakları kaldırmaya kadar gidebilecek niteliktedir.

Yargıtay Dokuzuncu Hukuk Dairesi, işçi sınıfının uzun mücadeleler sonucunda aldığı hak ve özgürlükleri gaspederek hâkim sınıfların çıkarları doğrultusunda hareket etmektedir. Yargıtay daha önce de özellikle işçi sınıfının ilerici sendikalarda örgütlenmesini engelleyen ve sarı sendikacıların ellerine kozlar veren kararlar almıştı. Şimdi ise, işçi sınıfının en önemli mevzilerinden olan grev hakkını çiğnemektedir.

İşçi sınıfımız binbir zorlukla kazandığı hak ve özgürlükleri öyle kolayca kaptırmayacaktır!

Kars Un Fabrikası İşçileri:

Zor Şartlarda Çalışıyoruz

GERÇEK, İzmir Un Sanayii İşçileriyle Konuştu

K. Maraş katliamını protesto etmek için DİSK tarafından düzenlenen beş dakikalık saygı duruşu Kars'ta DİSK'e bağlı GIDA-İŞ, GENEL-İŞ Sendikalarına bağlı işçilerce saat 11.00'de uygulandı.

Saygı duruşunu organize etmek için İzmir Un Sanayii'ne gittiğimizde GERÇEK muhabirleri işçilerle röportaj yaptılar.

GERÇEK: Genel olarak işyerinizdeki sorunlarınızı anlatır mısınız?

İşyeri temsilcisi Bayram ÜLKER: Çalıştığımız yer gördüğünüz gibi soğuk. Isıtma tertibatı yok. Katlara birer soba koymuşlar. Bu sobalar hiç ısıtmıyor. Çalıştığımız salon çok büyük. Soğuktan birçok arkadaşımız hasta vaziyette.

● Kışlık elbiselerimiz henüz verilmedi. Halen yazlık elbiselerimizle çalışıyoruz. Toplu sözleşmede olduğu halde bu hüküm yerine getirilmedi.

● Yine yemek konusundaki sorunumuz büyük. Daha önce sarı TEK-GIDA-İŞ Sendikası zamanında yapılan görüşmelerle yemek ücreti 10 lira olarak saptanmış. Hayat pahalılığının oldukça arttığı günümüzde 10 lira ile bir öğün yemek yiyebilmek mümkün değil.

● Ayrıca, fabrika sahası içinde içme suyumuz yok. Kars'tan su getirilmektedir. Bu durum su yönünden sıkıntı çekmemize neden oluyor.

GERÇEK: Peki bu sorunlarınızı sendikanıza aktardınız mı?

B. ÜLKER: Daha önceleri sarı TEK-GIDA-İŞ Sendikası işyerimizde örgütlüydü. Bu sendika üç yıllık toplu sözleşme imzalamış. TSİP'li arkadaşlar bizi belirli yer ve zamanlarda topladılar. Onların yardımıyla DİSK'e bağlı GIDA-İŞ Sendikasında örgütlenmeye başladık. Çoğu arkadaşlarımız bu sendikada örgütlendi. Gelecek toplu sözleşmede daha iyi şartlarla bir anlaşma yapacağız.

GERÇEK: Teşekkür ederiz.

B. Ü.: Asıl, sorunlarımızı dile getireceğiniz için size ve GERÇEK'e biz teşekkür ederiz. Sağolun!

Ucuzluk Bir Eski Hasret Şarkısı mı?

Et-Balık Kurumu Ürünlerine Yine Zam

Basında zam haberleri, cinayet haberlerinden sonra baş sırayı alıyor. Faşist saldırı ve çinayetler, halkın can güvenliği kaygısını öne çıkarttığı için, bir bakıma, zamların gizlenmesine de yarıyor.

Tekeller her türlü mala ardarda zam yaparken, kamu ticarî kuruluşları da onlardan geri kalmıyor. Emekçi halkın büyük çoğunluğu, et fiyatlarının ateş pahası oluşu nedeniyle Et ve Balık Kurumu satış yerlerinde sabahın ilk ışıklarıyla kuyruk oluşturuyor ve saatlerce kuyrukta bekledikten sonra evine bir parça et götürebilmenin mutluluğunu duyabiliyordu. Ama artık emekçiler bu mutluluğu bile duyamayacak. Evlerine giren zaten yetersiz et ve et ürünleri miktarında büyük bir azalma olacak. Çünkü kavurmadan, sucuktan tutun da, evlere nadiren giren salam ve sosie kadar bütün et ürünlerine yüzde 44 - 110 arasında zam geldi. Bütün ticarî kurumlar, pahalılığın kendilerini etkilediğini, zararına satış yapmayı başka türlü önleyemediklerini öne sürüyorlar. Ama emekçilerin artan fiyatlar karşısında düşen alım güçlerini yükseltmek, başka deyişle mutlak yoksullaşmanın önünü almak konusunda ne yapacağını düşünen yok!

Et ve Balık Kurumu satış yerlerinde sabahın ilk ışıklarıyla kuyruk oluşturanlar

Isparta İl Örgütünün Bildirisi

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Isparta İl Örgütü, son gelişmeler ve sıkıyönetim uygulamaları üzerine bir bildiri yayınlayarak faşist katliamları, CHP hükümetinin politikasını eleştirmiştir. Pahalılığın emekçi kitleleri gitgide yoksullaştırdığı ve faşizmin çizmelerinin ülkeyi tehdit ettiği belirtilen bildiride, «Faşist MHP ve ÜGD'nin insanlık düşmanı saldırıları geriletilmediği sürece cinayetler son bulmayacak» denilmektedir. Bildiride, CHP'nin demokrat niteliğinin tutarsızlığı da vurgulanmış, buna örnek olarak da anti-demokratik yasa tasarıları ve gerici güçlerin talebi olan sıkıyönetim gösterilmiştir. Bildiride daha sonra şu görüşlere yer verilmiştir:

«Bu sömürü ve baskı düzenini ortadan kaldıracak, İŞ-EKMEK-HÜRRİYET günlerini getirecek DEMOKRATİK HALK İKTİDARI için mücadele veriyoruz. İşçi sınıfının öncülüğünde tüm emekçilerin kurtuluşunu sağlayacak sınıfsız, sömürüsüz eşitlik günleri yakındır. Partimiz, TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ, bütün emekçilerin güncel talepler etrafında ortak mücadelesini güçlü kılmak için halk güçlerinin ortak mücadele birliğini savunur. Faşist hareketin geriletilmesi, siyasi ve ekonomik mücadelenin başarıya ulaşması için çaba gösterir. TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ, 2. Kongresi'nden sonra daha güçlü olarak halkımızı BİRLİK, MÜCADELE ve DAYANIŞMA'ya çağırır.»

GERÇEĞİN DİLİ

Faşistlerin Sinsiliği ve Gaflet...

Sıkıyönetim çığlıkları, başta MHP olmak üzere bütün diğer «ülkücü» kuruluşların öteden beri geveledikleri bir aranağme olmuştu.

Onlar, sıkıyönetim koşullarında hükümetin sınırlı etkinliğinin de kaybolacağı, kendilerinin devlet içinde tırmanmalarına sıkıyönetimin hız getireceği düşüncesindeydiler.

«Hele bir sıkıyönetim gelsin, tıpkı 12 Mart döneminde olduğu gibi güçleniriz» hesabı vardı. İlerici güçlerin faşist saldırganlığın kaynağını tecrit etmekte kararlı tutumları ancak sıkıyönetimle önlenebilirdi.

Hesap buydu, hâlâ da bu...

Şimdi «ülkücü kuruluşlar» birer birer faaliyetlerini durdurma kararlarını açıklıyorlar. İşte hesabın bir yansıması da bu.

Bu kuruluşların kendi ağızlarıyla tuzağa düştüklerini bu açıklamalar ne güzel anlatıyor! Şiddet olaylarının kaynağının kendileri olduğunu bu vesileyle itiraf ediyorlar. Faaliyet durdurma kararları başka neyi açıklar?

Madalyonun bir de öteki yüzü var:

Kim inanır bunların dernek mernek kapattıklarına? Faşistler her işleri gibi, dernek kapatma yutturmacası ile akıllarınca puan kazanmak istiyorlar kamuoyunda. «Ülkücü» çetelerin toplumu haraca kesme, terör yaratma, yıldırma kampanyalarının sürdüğünü bilmeyen mi var? Sinsi sinsi birtakım köşelerde faşist lumpenlerin ne oyunlar tezgâhlamakta oldukları cümlenin malumu değil mi?

Bizim sözümüz esas olarak Ecevit hükümetinin kararsız icraatınadır. Yoksa, faşistler elbette bildiklerini okuyacaklar, ellerinden geleni ardlarına koymayacaklar.

Faşistlerin, CHP ağırlıklı hükümeti ve özellikle sosyal demokrasinin tabanını da yıldırmaya çalışmaları yeni değil. MC dönemleri ortada, kitle kırımları ortada... Yöneticilerin de gaflet uykusunun bu kadar derin olduğu bir ülke gelmiyor aklımıza...

Zaferi Kazanana Kadar Mücadele Etmeye Kararlılar

TAMSAŞ İşçileri Grevde

Ankara — İstanbul yolu üzerinde 10. Km.'deki TAMSAŞ iş yerinde 110 gündür süren grev militan işçiler tarafından yiğitçe devam ettiriliyor. TAMSAŞ (Tarım Aletleri Makina Sanayi A.Ş.) patronları, işçilerin ekmeğinden aşından kesip daha çok alın teri içmek için sendikanın istediği ücret artışını az olmasına rağmen reddetmiştir. Bunun sonucu, Maden-İş Sendikasının toplu-iş sözleşmesi görüşmelerindeki uyuşmazlıktan sonra aldığı grev kararı ile Yiğit TAMSAŞ işçileri patronlara anlayacakları dilden cevap vermişlerdir.

TAMSAŞ işçileri 110 gündür devam eden grevden sonra, grev bir 110 gün daha devam etse mücadelelerinden yılmayacaklarını kararlıca belirtiyorlar.

Grev devam ederken, Sosyalist Gençler Birliği, işçi sınıfının öncülüğünü temel kabul ederek TAMSAŞ işçilerini grev yerinde kalabalık bir SGB topluluğu ile ziyaret etmişler, onların bu mücadelede yalnız olmadıklarını, İşçilerin Birliği şiarını hayata geçirme mücadelesinde kararlı tavırlarını bir kez daha göstermişlerdir.

SELAM, TAMSAŞ'IN MİLİTAN İŞÇİLERİNE! SELAM, GREV DAVULLARIYLA PATRONLARIN YÜREĞİNE KORKU SALANLAR, İŞ İÇİN, EKMEK İÇİN, ÖZGÜRLÜK İÇİN KAVGA VERENLER! SELAM, AYDINLIK YARINLARA YÜRÜYENLER!

Gerçek
sahibi: Ali KAR / Sorumlu Müdür: Hamit ÇAYLI
Adres: Başmüsahip Sok. Tan Apt. 10/11, Cağaloğlu - İST.
Baskı: TEKŞEN MAT. — Baskı Tarihi: 22 Ocak 1979